

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/496/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113227870
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4113227870.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: SATRO, s. r. o., so sídlom Bratislava, Polianky 9, IČO: 31 335 161, zast. STANO a partneri s. r. o., so sídlom Bratislava, Nám. 1. mája 16, IČO: 36 869 571, proti odporkyni: X. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., O. XX, o zaplatenie 494,90 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 28. januára 2015 č. k. 10C/97/2014-57 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 99,76 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 150,20 eura od 01. 04. 2012 do 26. 01. 2015 a zo sumy 99,76 eura od 27. 01. 2015 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V zostávajúcej časti súd žalobu zamietol. O trovách rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 43 ods. 1, 2, 3 zák. č. 610/2003 Z. z. o elektrických komunikáciách, § 48, § 544 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. a na základe vykonaného dokazovania zistil, že zmluvou č. 4110001766 o poskytnutí elektronických komunikačných služieb zo dňa 11. 10. 2010 sa navrhovateľ zaviazal zabezpečiť pre odporkyňu nerušený príjem príslušného programového súboru a odporkyňa sa zaviazala platiť pravidelne cenu za prevádzkovanie služieb, ktorú si sama zvolila s dátumom aktivácie služieb 11. 10. 2010 do 01. 11. 2012, išlo o zmluvu s časovou viazanosťou, pričom účastník bol povinný užívať službu v rozsahu podľa špecifikácie služieb po dohodnutú dobu a nevykonať žiadny úkon smerujúci k ukončeniu zmluvy pred uplynutím doby časovej viazanosti. Ak sa účastník dopustí takého konania, je povinný zaplatiť poskytovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eura v prípade služby TKR a v prípade služby prístupu do siete internet a SATRONet sumu vo výške stanovenej vo všeobecných podmienkach a náhradu škody, ktorá prevyšuje dohodnutú zmluvnú pokutu. Podľa cenníka Satro digital bol zvýhodnený balík na program MINI + klasik 12,90 eura na mesiac a Satronet Standard vo výške 14,90 eura za mesiac. Navrhovateľ dňa 11. 06. 2012 odstúpil od zmluvy o poskytovaní elektronických komunikačných služieb z dôvodu, že odporkyňa nezaplatila cenu za poskytnuté služby do 45 dní po dni splatnosti. Vyzval odporkyňu na zaplatenie sumy 615,44 eura a na vrátenie všetkých zapožičaných zariadení. Súd na základe vykonaného dokazovania, vychádzajúc z tvrdenia navrhovateľa uvedeného v návrhu, z navrhovateľom predložených listinných dôkazov mal preukázané, že medzi navrhovateľom a odporkyňou došlo k uzavretiu vyššie uvedenej zmluvy, súčasťou zmluvy boli všeobecné podmienky. Na základe uvedenej zmluvy sa navrhovateľ zaviazal poskytovať odporkyni pripojenie na zariadenie a prevádzkovanie televíznych káblových rozvodov. Odporkyňa sa v zmysle zmluvy zaviazala navrhovateľovi riadne platiť úhradu za poskytnuté služby, ktoré jej mal navrhovateľ fakturovať štvrťročne. Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že navrhovateľ si svoju povinnosť zo zmluvy splnil a objednané služby dodal, odporkyňa nepreukázala, že za poskytnuté služby zaplatila poplatok podľa cenníka služieb navrhovateľa, ktorý sa zmluvou zaviazal zaplatiť. Navrhovateľ od zmluvy odstúpil

podľa bodu 18.5.3 všeobecných podmienok, podľa ktorého môže poskytovateľ od zmluvy odstúpiť, ak účastník nezaplatí sa poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti. Odstúpením od zmluvy sa zmluva zrušuje od začiatku a podľa § 457 Obč. zákonníka je každý povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Pretože zo strany navrhovateľa došlo k odstúpeniu od zmluvy, je povinnosťou odporkyne zaplatiť navrhovateľovi za poskytnuté služby. V čl. III. zmluvy je uvedené, že zmluva s časovou viazanosťou - účastník je povinný užívať službu v rozsahu ponúk podľa špecifikácie služieb po dohodnutú dobu, t.j. od 11. 10. 2010 do 01. 11. 2012 a nevykonať žiadny úkon smerujúci k ukončeniu zmluvy. Ak sa účastník dopustí takého konania, je povinný zaplatiť poskytovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eura v prípade služby TKR a v prípade služby prístupu do siete internet a Satronet sumu vo výške stanovenej vo všeobecných podmienkach a náhradu škody, ktorá prevyšuje dohodnutú zmluvnú pokutu. Zmluvné pokuty za jednotlivé služby TKR a služby prístupu do siete internet a Satronet je možné kumulovať. Súd mal za to, že navrhovateľovi vznikol nárok na zaplatenie poskytnutých služieb v súčte 250,20 eura. Pretože odporkyňa preukázala ku dňu pojednávania, že zaplatila navrhovateľovi čiastku 150,44 eura, túto odpočítala od celkovej sumy a rozdiel medzi nimi zaviazal odporkyňu na zaplatenie, t.j. vo výške 99,76 eura. Súd pritom priznal odporkyňi aj úrok z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 150,44 eura od 01. 04. 2012 do dňa zaplatenia sumy odporkyňou a zo zostávajúcej sumy od 01. 04. 2012 do zaplatenia, lebo odporkyňa bola v omeškaní s úhradou dlhu voči navrhovateľovi.

Navrhovateľ mal vo svojich podmienkach upravené pre prípad odstúpenia od zmluvy zachovanie povinnosti zmluvnej pokuty vo výške poskytnutej zľavy akcie, teda iným spôsobom upravenú zmluvnú pokutu, ako je uvedené v zmluve, kde je uvedená pevná čiastka a to 331,94 eura. Navrhovateľ podľa názoru súdu nepreukázal výšku zľavy pri akciovej cene služby odporkyne, pretože v takomto prípade odstúpenia od zmluvy nie je možné použiť pevne stanovenú výšku zmluvnej pokuty, ale prepočítať výšku poskytnutej zľavy za služby, ktoré by bola zaplatila odporkyňa v prípade, ak by k odstúpeniu nedošlo. Navrhovateľ žiadal priznať zmluvnú pokutu vo výške istiny, pričom súd mal za to, že by navrhovateľovi mohol priznať zmluvnú pokutu len vo výške, ktorú by navrhovateľ preukázal a to vo výške poskytnutia zľavy v rámci akcie, tak, ako to má sám upravené vo všeobecných podmienkach. Pretože túto výšku nepreukázal, neuniesol v tejto časti dôkazné bremeno a súd zostatok zmluvnej pokuty vo výške 134,10 eura zamietol. Rovnako súd zamietol nárok uplatnený navrhovateľom na zmluvné pokuty vo výške 49 eur, 20 eur a 40 eur, lebo tieto nepovažoval za platené dojednané. Zmluvná pokuta musí byť dojednaná písomne, pričom nepovažoval jej dojednanie spôsobom odkazu na všeobecné podmienky. Súd v tejto časti nepovažoval dojednanie o zmluvných pokutách za platenie dojednané a aj v tejto časti návrhu navrhovateľa nevyhovel. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka vzniká povinnosť zmluvných strán vrátiť si zo zmluvy, od ktorej bolo odstúpené a ktorá sa v dôsledku toho zrušuje od počiatku, vrátiť si navzájom poskytnuté plnenia, navrhovateľ tak mohol žiadať vydanie zariadení, ktoré odporkyňa prevzala. Keďže v petite návrhu nebol takýto návrh navrhovateľa, súd z dôvodu, že nemôže rozhodnúť nad rámec petitu, takúto povinnosť odporkyňi neuložil. Navrhovateľ si uplatnil aj úrok z omeškania v zákonnej výške, ktorý mu súd priznal. Súd poukázal na to, že zo znenia žaloby vyplýva, že si navrhovateľ uplatnil úrok od dňa 01. 04. 2012, posledná splátka bola splatná za február 2012, pričom podľa platobných podmienok, uvedených v čl. II. všeobecných podmienok navrhovateľa, bola odporkyňa povinná platiť za poskytnuté služby na začiatku platobného obdobia. V zmluve bola dojednaná frekvencia platieb štvrťročne, odporkyňa bola nepochybne od 01. 04. 2012 v omeškaní za platenie služieb za obdobie od mája 2011 do februára 2012, preto súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania a podľa jeho návrhu, t.j. od 01. 04. 2012 do platby vo výške 150,44 eura a v zostávajúcej časti do zaplatenia, vo výške 9,25%, lebo úroková sadzba ECB ku dňu omeškania bola 1,25 %, k čomu súd pripočítal 8 percentuálnych bodov. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 OSP a v konaní nepriznal žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania, lebo aj navrhovateľ aj odporkyňa boli čiastočne v konaní úspešní.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal navrhovateľ odvolanie, odôvodniac ho nesprávnymi skutkovými zisteniami, nesprávnym právnym posúdením veci a tiež tým, že súd nepoužil správne ustanovenie právneho prepisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Uviedol, že požadoval náhradu hodnoty zariadení, pričom súd danú terminológiu prekvalifikoval ako zmluvnú pokutu. Všetky uvedené komponenty mala odporkyňa len vypožičané a napriek ukončeniu zmluvy ich nevrátila. Je základnou povinnosťou dlžníka vrátiť jemu nepatriace zariadenie, ak už nie elementárnou slušnosťou a zákonnou povinnosťou, tak minimálne povinnosťou podľa príslušných všeobecných podmienok - bod 6.11, bod 12.14, ako aj pod hrozbou naplnenia skutkovej podstaty trestného činu sprenevery. Odporkyňa predmetné zariadenia nevrátila, preto navrhovateľ označil svoju pohľadávku ako náhradu hodnoty zariadenia. Aj keby navrhovateľ nesprávne požadoval úhradu zmluvnej pokuty, ako titul vrátenia

zariadení, tak podľa zásady súd pozná právo, mal súd skúmať nárok navrhovateľa, teda je povinnosťou súdu skúmať, či nemal navrhovateľ nárok z iného dôvodu, teda z dôvodu náhrady za poskytnuté zariadenia. Ak účastník uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje ním tvrdený nárok, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom účastníka a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú. Povinnosťou prvostupňového súdu bolo posúdiť uplatnený nárok nielen z hľadiska jeho právnej kvalifikácie ako zmluvnej pokuty, ale ex offo sa zaoberať i ďalšími možnými do úvahy prichádzajúcimi právnymi kvalifikáciami návrhom uplatňovaného nároku a to najmä na náhradu škody v zmysle § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd vec nesprávne právne posúdil, tým, že nepoužil všetky do úvahy prichádzajúce hmotnoprávne ustanovenia a i nedostatočne zistil skutkový stav. Ide o drahé zariadenia, ktoré navrhovateľ poskytne po vrátení do výpožičky ďalej, pričom pri nevrátení dochádza ku škode jednak z toho, že navrhovateľovi sa nevráti hodnota zariadenia, ďalej ušlý zisk za poskytovanú službu, o ktorú by poskytol ďalej inému účastníkovi, ale nemohol, a napokon ďalšia strata, keď navrhovateľ musí ďalšiemu užívateľovi takéto zariadenie kúpiť od dodávateľa nanovo, odhladnuc od skutočnosti, že odporkyňa môže nerušene užívať a sledovať niektoré televízne programy na nevrátených zariadeniach navrhovateľa aj ďalej. Ak by sme pripustili, že sa jedná o zmluvnú pokutu, tak by nebola zjavne neprimeraná a nevytvárala by značnú nerovnováhu v právach spotrebiteľa a predávajúceho, nakoľko by premietala skutočnú hodnotu zariadenia vo vlastníctve navrhovateľa, pričom odporkyňa nedodržaním svojej povinnosti vrátiť zariadenie priamo poškodila navrhovateľa. Všetky sumy, ktoré žiadali v návrhu, boli dôvodné, dojednané v zmluve a vo všeobecných podmienkach navrhovateľa, a tak neprimerane nezasahovali do práv odporkyne. Z uvedených dôvodov navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu 1. stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby po vykonanom dokazovaní uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu 344,46 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 494,90 eura od 01. 04. 2012 do 26. 01. 2015 a zo sumy 344,46 eura od 27. 01. 2015 a trovy konania.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné, preto toto rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) OSP zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporkyne zaplata sumy 494,90 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 494,90 eura od 01. 04. 2012 až do zaplata a trov konania. Súd jeho návrhu vyhovel čiastočne a napadnutým rozsudkom uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 99,76 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 150,20 eura od 01. 04. 2012 do 26. 01. 2015 a zo sumy 99,76 eura od 27. 01. 2015 do zaplata a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V zostávajúcej časti súd žalobu zamietol a o trovách rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Navrhovateľ napadol odvolaním zamietajúcu časť a výrok o trovách konania a žiadal jeho návrhu v celom rozsahu vyhovieť, čo bolo potom predmetom preskúmania odvolacím súdom. Podľa § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Navrhovateľ uzavrel s odporkyňou v zmysle Zákona o elektronických komunikáciách dňa 11. 10. 2010 zmluvu o poskytovaní elektronických komunikačných služieb č. 4110001766, predmetom ktorej bolo zriadenie prístupu k elektronickej komunikačnej sieti a poskytovanie elektronických komunikačných služieb v zmysle príslušných všeobecných podmienok poskytovateľa a s tým spojené poskytnutie zariadení potrebných na príjem služby v súlade so špecifikáciou služieb. Na základe tejto zmluvy sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal od odporkyne zaplata sumy 494,90 eura pozostávajúcej zo sumy 250,20 eura (116,10 + 134,10) za poskytnuté služby a zo sumy 244,70 eura (134,10 + 49 + 20 + 40 + 1,60) za zmluvné pokuty - tak to označil navrhovateľ v návrhu.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých

dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhované dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce určil správne, avšak nesprávne ju interpretoval, alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

Súd je povinný rozsudok odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 157 ods. 2 OSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd, ako aj z článku 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Stav, kedy rozsudok neobsahuje náležitosti uvedené v ustanovení § 157 ods. 2 OSP, vedie v konečnom dôsledku k tomu, že sa stáva nepreskúmateľným. Za nepreskúmateľný je treba považovať aj rozsudok, v ktorom sa súd skutkovo a právne nevysporiadal s celým uplatneným nárokom a za taký je treba považovať aj rozsudok, v odôvodnení ktorého súd neuviedol, prečo zamietol zvyšok návrhu navrhovateľa. Ak je rozhodnutie súdu prvého stupňa nepreskúmateľné, musí ho odvolací súd zrušiť, pretože inak by zaťažil konanie vadou, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

V predmetnej veci súd prvého stupňa svoje rozhodnutie o zamietnutí návrhu navrhovateľa neodôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 OSP. Súd prvého stupňa návrhu navrhovateľa nevyhovel čiastočne z dôvodu, že v priebehu konania odporkyňa zaplatila navrhovateľovi sumu 150,44 eura, avšak súd neuviedol, že v tejto časti preto návrh zamietol (uviedol len, že od nároku na zaplatenie poskytnutých služieb odpočítal túto sumu) a ohľadne zmluvnej pokuty 134,10 eura súd návrh zamietol, keď mal za to, že navrhovateľ túto výšku nepreukázal a neuniesol v tejto časti dôkazné bremeno. Ohľadne zmluvných pokút v sume 49, 20 a 40 eur dospel k záveru, že tieto neboli platne dojednané, keď zmluvná pokuta má byť dojednaná písomne, pričom nepovažoval za platné dojednanie odkazom na všeobecné podmienky. Ohľadne sumy 1,60 eura neuviedol nič. Tento záver súdu prvého stupňa odvolací súd nepovažoval za dostatočne odôvodnený a s jeho odôvodnením sa nestotožnil.

Občianske súdne konanie je ovládané zásadou iura novit curia (právo pozná súd). Účastníci konania nie sú povinní uplatnený nárok, ani obranu proti nemu, právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriaďiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu navrhovateľom požadovaný právny vzťah alebo právo je, alebo nie je, alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovené. Ak účastník uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje ním tvrdný nárok alebo obranu proti nemu, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom účastníka a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú.

Ak teda súd rozhoduje o peňažnom plnení, ktoré vychádza zo skutkových tvrdení, ktoré umožňujú posúdiť nárok po právnej stránke podľa iných noriem, ako je navrhovateľom navrhované, respektíve výsledky vykonaného dokazovania umožňujú podriaďiť uplatnený nárok pod iné hmotnoprávne ustanovenie, než akého sa navrhovateľ dovoľáva, je povinnosťou súdu uplatnený nárok takto posúdiť bez ohľadu na to, či v žalobe právny dôvod požadovaného plnenia je alebo nie je uvedený alebo je uvedený nesprávne. Nemožno preto uprieť súdu, aby v spojení so skutkovými zisteniami urobil sám odlišné, právu zodpovedajúce hodnotenie návrhom uplatneného plnenia.

Odvolací súd, vychádzajúc z uvedeného dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti je nedostatočne odôvodnené a zatiaľ predčasné, preto rozhodnutie súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Aj keď navrhovateľ v návrhu uviedol, že zaplatenia sumy 134,10 eura, 49 eur, 20 eur, 40 eur a 1,60 eura sa domáha titulom zmluvných pokút, keďže jeho právnym posúdením nie je súd viazaný, je potrebné, aby súd prvého stupňa posúdil nárok navrhovateľa na zaplatenie týchto súm i z prípadne iného právneho nároku, prípadne sa zaoberal aj tým, či ohľadne zmluvnej pokuty vo výške 165,97 eura, z ktorej si navrhovateľ podaným návrhom uplatňuje len zaplatenie sumy 134,10

eura, nejde o neprijateľnú podmienku. Je potrebné tiež uviesť, že zamietnutie návrhu v časti zaplatenia sumy 1,60 eura súd neodôvodnil vôbec. Odvolací súd ešte dodáva, že zmluvnú pokutu možno určiť aj odkazom na cenník, pokiaľ sú splnené ostatné podmienky a takýmto spôsobom môže dôjsť k platnému dojednaniu zmluvnej pokuty, preto ohľadne súm 49 eur, 20 eur a 40 eur je potrebné zaoberať sa aj ich samotnou výškou. Právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvého stupňa v ďalšom konaní viazaný (§ 226 OSP).

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.